

3

Tylko do użytku służbowego.

MINISTERSTWO
INFORMACJI I DOKUMENTACJI.

KOMUNIKAT RADIOWY Z DNIA 6 WRZESNIA 1943 r.

/P o r a n n y/

Uwagi wstępne.

Sprawy polskie.

Świt nadal omawia pierwsze dni wojny. Do początku wojny nawiązują sporadycznie rozgłoszono Osi.

Sprawy ogólne.

Stacje Osi nadal poruszają zagadnienie drugiego frontu. Stacje sowieckie zajęte są ofensywą rosyjską.

I.

Dotyczące Polski.

SWIT, po polsku, 3 i 4.IX.g.18.10. i 68.00.

W czwartą rocznicę najazdu wracamy myślą do pierwszych dni wojny. Napięcie nerwów społeczeństwa polskiego zostało zwiększone wiadomością o przystąpieniu do wojny W. Brytanji w wykonaniu sojuszu. Potem przyszła wiadomość o przystąpieniu Francji. W ciągu czterech lat nasze sojusze rozszerzyły się, przybyła Ameryka, a wraz z nią powność zwycięstwa. Walczyliśmy i walczyliśmy pod hasłem ojców i dziadów, "za naszą i waszą wolność". Hasło to niesie wolność całemu światu.

Niemcy zacierają w Polsce ślady swej zbrodni. Pałą zwłoki zamordowanych, by nie powtórzyła się sprawa Katyni. Pomagają im przytem najeto oddziały Ukraińców. Obecnie Niemcy rozstrzoliwują Litwinów, którzy byli narzędziem egzekucyj. Powtórzenie opisu działań partyzanckich.

RADIOSTACJA IM.T.KOSCIUSZKI, po polsku, 3 i 4 IX.
g.14.00.,19.55.,20.55.,22.00.

/Część audycji zupełnie zagłuszona/.

Tygodniowy przegląd wydarzeń. - Strajk w Danji. -

Komunikaty wojenne.

W ciągu czterech lat wojny najcięższe ciosy spadły na młodzież. Niemcy wywożą ją na roboty, mordują, głodzą - oto jej los. Młodzież walczy twardo w przekonaniu, że to ostatni rok panowania hitlerowskiego. Młodzież walczy w jednym szeregu z młodzieżą Rosji, Francji i Grecji. /Wozwanie do uprawiania sabotażu przez młodzież./

List grupy młodzieży z pod Warszawy do żołnierzy dywizji im.T.Kościuszki: zazdrościmy, że nie bierzemy udziału w walce obok was, należymy do oddziałów zbrojnych i bierzemy czynny udział w walce podziemnej.

Wioś polska udzie w ślady gwardji ludowej i walczy tak samo jak Polska Podziemna.

RADIO CHRZESCIJANSKIE, po polsku, 3.IX.g.20.40.

W czwartą rocznicę wojny przemawiał przez radio Ojciec Święty, który wydał wyrok potępienia na Antychrysta Hitlera. Papież potępił totalitarne metody walki, bałwochwalstwo i charakterystyczne dla faszystów mijanie się słów z czynami i łamanie obietnic. Zwracamy się z błaganiem do Jezusa Chrystusa by piąty rok wojny był rokiem wojny ostatnim.

Osservatore Romano omawia współpracę chrześcijańskich demokratów z socjalistami i liberałami. Współpraca obejmuje nawet komunistów. Słowa Osservatore Romano odnoszą się także i do nas. I u nas powinni połączyć się wszyscy ludzie dobrej woli. My katolicy polscy nie możemy odrzucać tego co proponują socjaliści a nawet komuniści. Tylko ten, kto wysługuje się Niemcom jest zdrajcą i wrogiem narodu. Na Lubelszczyźnie, w Kielockim i na Śląsku toczą się walki. Muszą połączyć się wszystkie warstwy społeczno, by jaknajprędzej uwolnić kraj od Antychrysta Hitlera.

MOSKWA, po polsku, 3 i 4.IX. g.19.15.,21.15.,22.15.

Komunikaty wojenne. - Partyzantka w Jugosławii i w Francji. - Wydarzenia w Danii.

ALLOUIS, po niemiecku, D-t.B.B.C., 3.IX.g.18.45.

Na początku wojny sytuacja Rzeszy była nader poważna. Na zachodzie W.Brytania i Francja osłonięta linią obronną, uważaną za nienaruszalną, weszły do wojny by zniszczyć naród niemiecki. Na morzu Anglja rozpoczęła blokadę głodową. Na wschodzie armja polska dokonała megalomańskiej próby wkroczenia na terytorium Niemiec, za nią zaś gotował się bolszewizm do wyzyskania każdej okazji dla zadania śmiertelnego ciosu Rzeszy.

CALAIS, po angielsku, D-t.B.B.C., 3.IX.g.17.15.

Cztery lata temu W.Brytania uznała za stosowne wkroczyć do sporu między Niemcami a Polską. Dostała dobrze po łapach. Zdawało się, że wojna potrwa krótko, że generał Głód dokona wszystkiego. Lecz Niemcy przorwały okrażenie i szeregiem wspólnych kampanji zapewniły sobie zwycięstwo.

PARYŻ, po francusku, D-t.B.B.C., 3.IX.g.12.00.

Podczas gdy Polska upadała armja nasza organizowała się na granicach wśród nieporządku, który świadczył o brakach naczelnego dowództwa.

Godz.19.00.

Pogadanka Faquis o wybuchu wojny : któż dziś parliota o Gdańsku, Polsce i wątpliwych racjach naszych wejścia do wojny? Któż myśli o wojnie europejskiej, mającej na celu przywrócenie polskiego korytarza.

CALAIS, po holendersku, D-t.B.B.C., 3.IX.g.17.45.

Pogadanka o książce "Za sceną" : dnia 31-go sierpnia 1939 r. o godz.18.30 ambasador polski w Niemczech Lipski oświadczył Ribbentropowi : rząd polski otrzymał wiadomość od rządu brytyjskiego o możliwościach bezpośrednich rozmów z rządem Rzeszy. Rząd polski rozważa tę sugestję w korzystnym świetle." Lipski nie powiedział o niemieckich propozycjach uczynionych w Warszawie za pośrednictwem Londynu. Panie ambasadorze, powiedział minister Rzeszy - zapytuję pana o uprawnienia

do omawiania tych spraw. Jest to zagadnienie rozstrzygające, od którego wszystko zależy. Pan Lipski mówi : nie. Ribbentrop znów próbuje : panie ambasadorze, czy pan może omawiać te sprawy w sposób handlowy? Ambasador polski odpowiada : nie, nie mam prawa. Wczoraj radio niemieckie obwieściło światu propozycje niemieckie wobec Polski, propozycje, których Polska nie chciała słuchać. Radio polskie ogłosiło : słowa nie mogą ukryć planów napadu Hunnów. W tym czasie walki już się rozpoczęły. W Gliwicach oddział buntowników polskich wkroczył do miasta i zajął radiostację. Wzdłuż całej granicy miały miejsce napady na urzędników celnych. 1-go września Fuehrer ogłosił rozkaz dzienny do Wehrmacht.: "By położyć kres temu obłędowi nie mam innego wyjścia jak odpowiedzieć gwałtom na gwałt.

W tym samym czasie ambasada brytyjska w Berlinie pakowała się. O godz. 9 wiecz. Henderson był przyjęty przez Ribbentropa i przedłożył słynną notę żądającą natychmiastowego wycofania wojsk niemieckich z Polski. Ribbentrop czyta notę, oświadcza, że to Polska zaatakowała Niemcy nie zaś odwrotnie, mówi o wydarzeniach granicznych, zapowiada, że przedłoży notę Fuehrerowi i dba o to, gdyby rząd brytyjski przybrał wobec Polski taką postawę, jaką obecnie przyjmuje wobec Niemiec to spór z Polską byłby już dawno załatwiony. Anglia otrzymała propozycje niemieckie wobec Polski i mogła porozumieć się z Polską. Fuehrer czekał o jeden dzień dłużej niż zamierzał. Odpowiedzią Polski były tylko prowokacje. Co ma do powiedzenia ambasador. Ambasador wychodzi. Późno przebywa w Berlinie, Anglia przecież pragnie tylko wojny.

Równocześnie we Francji Daladier, Henriot i Jeannoney spotykają się w gabinecie Daladier. Poglądy Henriot i Daladier różnią się, gdyż zazdroszczą sobie wątpliwych sukcesów. Daladier wie o tym, że Henriot ułożył się z Churchillem. Lecz dziś potrzebuje on Henriot'a. W myśl konstytucji wojna nie może być wypowiedziana bez zgody obu izb. Postanawia się uzyskać zgodę parlamentu przedkładając niewinny wniosek o kredytach wojskowych. Deputowani żądają szczegółów lecz mówi się im, że obrady nie mogą przekroczyć porządku dziennego. Deputowanemu Bergerie odbiera się głos, gdyż jest przeciwnikiem wojny. Minister spraw zagranicznych Bonnet spędza bezsenną noc. Myśli o Polsce i ostatecznej wizycie polskiego Wodza Naczelnego w Paryżu. Generał Gamolin zaproponował wówczas wzmocnienie zachodnich granic Polski. Nie potrzeba - powiedziano mu - mamy naszą kawalerję. Bonnet pokładał nadzieję w pośrednictwie włoskim, zaproponował Halifax'owi zaczekanie do 12-tej. Lecz Halifax nie chciał czekać, uważając wojnę za rzecz pewną. Ultimatum francuskie nastąpiło w sześć godzin po brytyjskim.

WEICHSEL, po rosyjsku, D-t.B.B.C., 3.IX.g.11.00.

Cztery lata temu miało miejsce znane porozumienie między Niemcami a Związkiem Sowieckim. Od samego początku wojny, przywódcy bolszewicy wbrew układowi przybrali wrogą postawę wobec Niemiec. Celem układu było dla Niemiec położenie kresu polityce brytyjskiej otaczania Niemiec i uchronienie Niemiec i Rosji od wojny. Wskutek jednak machinacji Kremła cel ten nie został osiągnięty.

II.

O g ó l n o.

ALLOUIS, po niemiecku, D-t.B.B.C., 3.IX.g.06.00.

Pewnego dnia członek sztabu niemieckiego posługując się źródłami wroga opisze sytuację wojenną lata i jesieni 1943 r. i wyjaśni jak doprowadziła do zwycięstwa Niemiec. Dziś pewne szczegóły mogą się nam wydawać odmienne od tego jak widzieć je będzie potomność. Wiemy jednak napewno, że końcem wojny może być tylko nasze zwycięstwo, zwycięstwo wspaniałego narodu w skusznej sprawie.

NBBS, /Oś/, po angielsku, D-t.B.B.C., 3.IX.g.22.30.

Zawczasem jeszcze na omawianie inwazji Włoch, lecz możemy stwierdzić, że walka będzie ciężka. Nie znamy planów przeciwnika i można przyjąć, że formułujemy przedwczesne opinie. Niektórzy byli zdania, że strategia nasza ulegnie zmianie wobec żądań Stalina najazdu na Francję i jego podkrośłoń, że atak na Bałkany byłby źle widziany przez Rosjan. Z pewnością sprawy te rozważano w Quebec. Zapewne eksperci wojskowi orzekli, że nie możemy narażać się na niepowodzenie po sukcesach w Afryce i na Sycylii.